

Ранѣж *м. дл.* (кормлю (см. храни): Рани (храни) куче, да те лайтъ. *Кн. 121.*

Рапѣнъ (*новор.* ραπάνιον, ράπανον) *с. м.* **Рапѣнецъ** **Рапѣнче** *ум.* рѣдка, рѣна: Разсаждать ся зеліе, прасъ—лукъ, рапѣнъ и другы зимны растенія. *Л. Д. 1870 р. 185.*

Раса *с. ж.* ряса: „Калугерици майчици! Има ли место за мене, И цѣрна раса за става?“ *М. 52. ср.* расо.

Раскаѣжжъ ? Кога утре изутрина Дробни дзвезди разказаха, Месечина рокъ зададе, Ете Кана каде идеть Гола, боса, гологлава. *М. 564.*

Раскаѣжжъ *м. св.* **Раскаѣзвамъ** *м. дл.* раскажу,—зываю: Ела да ти разкажа на цѣло история-та. *й. Л. Д. 1875 р. 130.*

Раскаѣпамъ *м. св.* **Раскаѣпвамъ** *м. дл.* разорву, рву: Пястни го керко на гора, Белке го мечке изедатъ? Белке го вълци разкапатъ? *В. 125.*—са, разложусь, разлагаюсь: Умрѣлото куче слѣдъ двѣ нѣдели ще са раскаѣе, ако остане на улицата. *Влайк.*

Раскаѣпѣвъ *пр.* гниющій, разлагающійся: Вещества-та, кои-то отъ огъня сѣ ся дѣнали и отишли въ въздуха, нарѣчани горливы, нѣ тыя сѣщо така могътъ ся нарѣ и раскаѣпѣвы, зачѣто-то кога гниѣтъ тыи ся раскаѣватъ та сѣщо така минуватъ въ въздуха, както и кога горятъ. *Л. Д. 1873 р. 265.*

Раскаѣрамъ *м. св.* **Раскаѣрвамъ** *м. дл.* разгону,—няю: Стоянтъ си стадо-то раскаѣра. *Д. 4.* Ще ли да ся раскаѣра тая гѣста хмара (*разѣтуются ли эти туманы*). *Р. 175.*—са, 1) разѣѣюсь,—пваюсь: Врѣме-то ѣдвамъ ся бѣше раскаѣрало на веселѣ пролѣтъ (*Весна только что водворилась посреди очаровательной природы*). *Р. 25.* 2) разсорюсь, ссорюсь: Скаѣрали ми се два брата мили, се раскаѣрали, се разделили. *В. 350.* Ущ' едношка не сѣ раскаѣра'е. *М. 180.*

Раскаѣжжъ *м. св.* разѣѣшаю: Па изножи тѣнка сабля Па си погна дели Дима, Достигна го, съсѣче го, Разкаѣи го по драки-ти. *Д. 33, 26—29.*

Раскаѣжжъ са *м. св.* **Раскаѣйвамъ са** *м. дл.* раскаюсь,—пваюсь: Никой никога не ся е раскаѣялъ, че оралъ много рано, а мнозина ся сѣж разкаѣвали, че орали много късно. *Л. Д. 1873 р. 254.* **Раскаѣенъ съмъ**: Послѣ когато мѣ видишь царица—не ще бѣдешъ раскаѣенъ. *Х. I, 33.* **Раскаѣйване** *с. с.* раскаѣніе, прощеніе: Глупость е да си харчи чловѣкъ пары-ты да си купува раскаѣиваніе. *Л. Д. 1871 р. 198.*

Раскаѣасжъ **Раскаѣасямъ** *м. св.* смочу, омочу, освѣжу: Да си ябълка разѣѣжжъ Да си уста-та разкаѣасжъ. *Д. 88, 56—57.* Я подай ми влашко ноже, Да разрежа тая ябълка, Уста-та да си раскаѣаса. *М. 107.* „Яболка да си разѣѣжжамъ, Сардѣцѣну да си разкаѣасямъ“. *Ч. 327.* Дай ми, мале, остро нѣжче, Да расека жѣлта дѣна, Да раскаѣаса кипра оуста.